

[Birgith Mogensen]

CD deler mening med justitsministeren i så henseende. CD mener også, at forbrugerklagenævnet samt de andre godkendte og populære klagenævne til trods for denne lov fortsat vil blive benyttet i meget høj grad. Lovens vedtagelse vil skabe en lettelse for alle implicerede parter. Sagerne vil kunne behandles hurtigere og sidst, men ikke mindst: denne lovs vedtagelse vil spare uproduktiv tid og dermed penge. CD er positivt indstillet over for dette lovforslag.

Wilhelm (VS):

Der er givet et behov for lettere og billigere adgang til at få afgjort dagliglivets retskonflikter, som ministeren skriver. Som der står i et af høringssvarene: ét er at have ret, noget andet er at få det, og det er velkendt, at der i befolkningen er et stort udækket retshjælpsbehov.

Dette udækkede retshjælpsbehov har klart den tunge ende nedad. Det er erkendt i betænkningen fra retsplejelovsudvalget. Det er erkendt i en række af høringssvarene fra Odense by- og herredsret, fra Dommerfuldmægtigforeningen, fra Advokatrådet, fra forbrugerklagenævnet og Forbrugerrådet, og det er også noget, der fremgår af den henvendelse, vi i dag har modtaget fra advokater, som er tilknyttet Københavns Retshjælp.

Spørgsmålet er så, om dette lovforslag endtydigt bedrer på det misforhold. Det kan være lidt svært at se, da bemærkningerne jo ikke forholder sig kritisk til forslaget på samme måde, som høringssvarene gør det, og da høringssvarene desværre refererer til retsplejeudvalgets lovudkast og ikke til ministerens lovforslag – og de er jo ikke identiske.

Der er altså nogle ting, vi nærmere må have opklaret senere. Jeg vil finde, det var hensigtsmæssigt at få en direkte, kort beskrivelse af, hvor det er man har ændret i forhold til retsplejeudvalgets udkast.

Men en væsentlig forskel i hvert fald gælder forbrugerklagesagerne. Så vidt jeg kan se, har ministeren her fulgt henstillingen fra industriministeriet om ikke at undergrave forbrugerklagenævnet som en almindelig førsteinstans, kunne man måske sige, og det er vi glade for at han har gjort; det vil vi gerne støtte. Så vidt jeg kan se – dér er jeg ikke helt sikker – så har han også fulgt henstillingen om ikke at undergrave nævnets autoritet

ved at fjerne den økonomiske risiko ved at anke nævnets afgørelser. Hvis det er tilfældet, vil vi også gerne støtte det og ellers arbejde for, at noget sådant sker. Men en videre udbygning af forbrugerklagenævnets virksomhed, som det var forudsat ved loven om forbrugerklagenævnet i sin tid, og som høringssvaret fra Forbrugerrådet taler om, er der jo ikke her taget stilling til, og det beklager vi; dér er vi sådan set enige med det pågældende høringssvar i, at det ville være en af måderne at udbedre delvis den mangel på.

Et andet vigtigt punkt, hvor ministerens forslag er forskelligt fra retsplejeudvalgets, er, at ministeren fjerner bestemmelsen om fri proces for disse sager. Det stod der ikke noget om i retsplejeudvalgets forslag, og ifølge den henvendelse, vi har fået fra retshjælpsadvokaterne, betyder det, at de må bedømme ministerens forslag som et samlet tilbageskridt i forhold til den nuværende tilstand. Jeg skal ikke allerede i dag kunne sige, om jeg deler den bedømmelse, men jeg synes, de argumenterer temmelig overbevisende for den på de konkrete punkter, de tager op, og vel vidende, der er en adgang i ministerens forslag til at tilkende en advokat.

Vi er principielt modstandere af, at retssikkerhedens kvalitet skal afhænge af beløbens størrelse. Jeg har været inde på det før i forbindelse med 100.000 kr.s grænsen, da vi behandlede den. Man kan sige, at det kunne være hensigtsmæssigt, og jeg vil endda sige, det kunne være forsvarligt at sætte kvaliteten af behandlingen af sådan nogle sager i relation til, hvor stort beløb det drejede sig om. Det kunne være hensigtsmæssigt og endda forsvarligt, hvis udgangspunktet var en nogenlunde økonomisk lighed mellem de borgere, der er tale om, men det er det jo som bekendt ikke. For mange mennesker er de 10.000 kr., som her sættes som grænse, betydelig mere og betydelig vigtigere end de 100.000 kr., man har som grænse et helt andet sted højt oppe i systemet, hvor man er selvsikret til at få landsretsbehandling med 3 dommere osv.

På baggrund af den ulighed er det uanstændigt at gøre kvaliteten af retssikkerhedsbehandlingen til noget, der har med beløbstørrelserne at gøre, og derfor bl. a. – der er en hel masse andre ting, vi selvfølgelig ikke kan nå ved en førstebehandling, men bl. a. derfor – ville jeg have foretrukket, at man